

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DJELA 11:26

Antiohija

maj/jun 2020.

broj 165

**IDITE PO SVEMU SVIJETU
I PROPOVJETAJTE EVANĐELJE
SVAKOM STVORENJU.**

MARKO 16:15

**HOSANA! BLAGOSLOVEN ONAJ
KOJI DOLAZI U IME GOSPODNE.**

JOVAN 12:13

ἀγάπη AGAPE

OTVORENA FACEBOOK GRUPA

NEKOLIKO PUTA DNEVNO
BIBLIJSKI STIHOVI
MUDRE I POUČNE MISLI
OHRABRENJE I INSPIRACIJA

POTRAŽITE NA FACEBOOK-u
I PRIDRUŽITE SE
DOBRO DOŠLI

ἀγάπη AGAPE

OTVORENA VIBER ZAJEDNICA

NEKOLIKO PUTA DNEVNO
BIBLIJSKI STIHOVI
MUDRE I POUČNE MISLI
OHRABRENJE I INSPIRACIJA

POTRAŽITE NA VIBERU I PRIDRUŽITE SE
DOBRO DOŠLI

ἀγάπη

| a-ga-pe | /imenica/

1.) Najuzvišeniji oblik ljubavi.
Nesebična, požrtvovana, bezuslovna
ljubav, ne zavisi od okolnosti.

2.) Uvijek daje i potpuno je posvećena
traženju onoga što je uzvišeno i
najbolje.

Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije, niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima, što su veoma bitne stvari za naš odnos sa Bogom i duhovni rast.

Molimo vas da imate razumijevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji. Ono što ne valja odbacite, a šta je dobro prihvatite i primijenite.

Idite po svemu svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.

MARKO 16:15

Ukoliko ste uočili da se na naslovnoj strani ponavlja isti stih, znajte da nije u pitanju greška već namjera da se svi podsjetimo Isusove zapovijesti da propovijedamo evanđelje svim ljudima.

ANTIOHIJA SE FINANSIRA DOBROVOLJNIM PRILOZIMA SVOJIH ČITALACA

MOLIMO VAS DA RAZMISLITE DA LI POSTOJI MOGUĆNOST DA FINANSIJSKI POMOINETE MAGAZIN ANTIOHIJA

HVALA

**Štampanje i distribuciju ovog broja su podržali i finansijski pomogli
Evandeoska crkva Čapljina i udruženje Ikonos Beograd.**

Izdavač : Evandeoska crkva Banjaluka | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

POBJEDNIK KOJI JE IZGUBIO

U Svetom pismu postoji primjer čovjeka koji je uradio sve što je mogao da uradi: živio je punim plućima po mjerilima svijeta, ali je upropastio sebe pred licem vječnosti. To je Dimas.

Dobro je otpočeo. Baš jako dobro. U Poslanici Filimonu 24 je naveden kao jedan od saradnika apostola Pavla. U Kološanima 4:4 se spominje kao neko ko je pored apostola. A gdje to pored? Najvjerojatnije u Rimu, u zatvoru. Dimas je bio sjajan mladi čovjek voljan saradivati sa Pavlom, makar i dijelio lance s njim. A onda više o njemu ne čitamo ni slova.

Kako se Pavlovo životno putovanje bližilo kraju, često je pisao svom duhovnom sinu, Timoteju. A evo šta mu je između ostalog spomenuo: “Dimas me je, naime, napustio, jer mu je

omilio ovaj svijet, pa je otišao u Solun” (2. Tim. 4:10). Tragično. Za plakati.

Dakle, otišao je od njega u Solun, u grad koji je dobio ime po dvije grčke riječi: *tesalos* i *nike*.

Svi znamo za “nike” patike, za brend čuven širom planete. Ali jeste li znali da je to ime grčke boginje pobjede. Da, “nike”, znači pobjeda.

“Nike” je bilo mjesto pobjeđivanja, ali “tesalos” je riječ koja već priča drugu priču, jer znači: prazno, lažno i bezvredno. Zato ne propustimo pouku. Solun, tj. Tesaloniki je mjesto prazne pobjede, pobjede gubitnika. Dimas je napustio Pavla da bi pobijedio. Ali u tome i jeste bio problem. Pobjeda koju je zadobio biješe naposljetku bezvrijedna.

Nejt Branson

MENTALITET BOGAĆENJA

Isus nam ne govori samo o tome gde *ne treba* da sabiramo naše blago. On nam takođe daje najbolji investicioni savet koji ćemo ikada čuti: “Sabirajte sebi blago na nebu” (Matej 6,20).

Ako tu zaustaviš čitanje, pomislićeš da je Hrist bio protiv toga da sakupljamo blago za sebe. Međutim, nije tako. On je potpuno za to! U stvari, On to *zapoveda*. Isus ima blago na umu. On *želi* da sakupljamo blago. On nam samo kaže da prestanemo da ga sakupljamo na pogrešnom mestu i da počnemo da ga sakupljamo na pravom mestu!

“Sabirajte sebi”. Zar nam ne izgleda čudno to što nam Isus zapoveda da uradimo ono što je

u našem najboljem interesu? Zar to ne bi bilo sebično? Ne. Bog očekuje od nas i zapoveda nam da delujemo iz prosvetljenog ličnog interesa. On želi da živimo na Njegovu slavu, a ono što je na Njegovu slavu uvek je za naše dobro. Kao što je Džon Pajper rekao: “Bog je najviše proslavljen u nama onda kada smo mi najviše zadovoljni u Njemu.”

Sebičnost je kad mi pokušamo da dobijemo nešto na račun drugih. Međutim, Bog nema ograničenu količinu blaga na raspolaganju. Kada ti sakupljaš sebi blago na nebu, to drugima ne umanjuje raspoloživo blago. Zaista, služeći Bogu i drugima mi sakupljamo nebesko bogatstvo. Svako dobija, a niko ne gubi.

Isus govori o odloženom uživanju. Čovek koji pronalazi blago u polju plaća veliku cenu *sada* time što odustaje od svega što ima - ali uskoro on dobija basnoslovno bogatstvo. Sve dok se on fokusira na to bogatstvo, on je u stanju da se sa radošću kratkotrajno žrtvuje. Radost je prisutna, pa tako uživanje nije u potpunosti odloženo. Sadašnja radost dolazi od iščekivanja buduće radosti.

Šta znači "blago na nebu"? To obuhvata moć (Luka 19,15-19), imanje (Matej 19,21), radost i zadovoljstvo (Psalam 16,11). Isus obećava onima koji se žrtvuju na zemlji da će primiti "sto puta više" u nebu (Matej 19,29). To je deset hiljada procenata - kakva impresivna zarada!

Naravno, sam Hrist je naše najveće blago. Sve drugo bleđi u poređenju sa Njim i sa radošću koja dolazi od poznanja Njega (Filipljanima 3,7-11). Osoba, Isus, je naše prvo blago. Mesto, nebo, je naše drugo blago. Imanja, večne nagrade, su naše treće blago. Za koju osobu ti živiš? Za koje mesto ti živiš? Za koju imovinu ti živiš?

"Sabirajte sebi blago na nebu." Zašto? Zato što je to ispravno? Ne samo zato, već i zbog toga što je to *nametno*. Zato što će ovakvo blago *trajati*. Isus nam ukazuje na krajnji rezultat. Ovo nije emotivni, već logični apel: ulaži u ono što ima trajnu vrednost.

Nikada nećete videti mrtvačka kola kako vuku kamion pun nameštaja. Zašto? Zato što se takve stvari ne mogu odneti sa ovoga sveta.

"Ne boj se kad se ko bogati; kad raste slava doma njegova, jer kad umre neće ništa poneti, niti će poći za njim slava njegova." (Psalam 49,16-17)

Džon D. Rokfeler je bio jedan od najbogatijih ljudi svih vremena. Nakon njegove smrti neko je upitao njegovog knjigovođu: "Koliko je novca Džon D. ostavio iza sebe?" Odgovor je bio klasičan: "Ostavio je... sve."

Ne možeš ga poneti sa sobom. Ako je ova činjenica jasna u tvom umu, onda si spreman da čuješ tajnu principa bogaćenja.

Rendi Alkorn

DAJ BOGU PRILIKU

Neki je čovjek doživio takva razočaranja da je odlučio oduzeti sebi život. Slučajni mu je posjetilac predložio da odgodi svoju odluku. Rekao mu je: “Evo, dopusti da ti u idućih sedam dana dolazim u posjetu i upoznajem te sa jednim nebeskim Prijateljem. Nemaš šta izgubiti. Ako nakon tih sedmicu dana i dalje budeš ustrajao u svojoj odluci – niko te u tome neće moći spriječiti. Ali ako odluku promijeniš, dobio si život.”

Čovjek je pristao na to. I dobio je život. A sada imam i jednu molbu za tebe: daj Bogu priliku. Daj Bogu priliku da promijeni tvoj život.

Ovu poruku izgovaram stojeći u molitvi pred nevidljivim Božjim prijestoljem. Moja molitva nije da ti Bog pomogne u nekoj od tvojih potreba – da postigneš uspjeh i napredak u određenim područjima života. Ona je usmjerena na to da Bog dotakne dubinu tvog bića i unese korjenitu promjenu u tvoj unutarnji svijet. Neka te tako dotakne Božja ruka da ostatak tvog života bude ono što ćeš nazvati čudesnom životnom prekretnicom. Moja molba i poticaj prema tebi jest: daj Bogu priliku.

To da Bog može izvršiti zadivljujući zahvat u nečiji život, pokazuje i Pavlov primjer. Na pu-

---

tu prema gradu, koji se zvao Damask, obasjala ga je svjetlost s neba. Pao je na zemlju i čuo da mu se neko obraća po imenu i pita zašto ga progoni. "Ko si ti, Gospode?", upitao je iznenađeni putnik. I dobio je odgovor: "Ja sam Isus koga ti progoniš!" (Djela 9:5). Biblija opisuje ovaj događaj u Djelima apostolskim i riječ je o događaju iz života poznatog apostola Pavla.

U pismu crkvi u Filipima, sam apostol opisuje nevjerovatnu promjenu, koja je nastala u njegovoj nutrini. Pavle nije bio razočarani čovjek sa margine društva. Bio je – kako to sam opisuje – "Jevrejin od Jevreja; po Zakonu farisej; po revnosti, progonitelj Crkve; po pravедnosti koja dolazi od Zakona, besprijekoran" (Filip. 3:5,6).

To su karakteristike uglednog čovjeka u društvu. Bio je pripadnik izabranoga naroda i još k tome poznate religijske grupe. Mogao se ponositi i time što je učio u prijestonici kod nogu jednog od najslavnijih učitelja njegovog naroda. Strogo se pridržavao onoga u što je vjerovao, bio je čovjek od djela, revan u obračunu s protivnicima.

Nebesko je viđenje upravo i doživio na putu prema Dama-

sku, kamo je pošao u progon neprijatelja - sljedbenika Isusa Hrista. No kada mu se sam Isus ukazao u viđenju, nastao je potpuni zaokret u njegovoj duši.

"Ali sve što mi je bilo vrijedno", pisao je Pavle crkvi u Filipima, "izgubilo je u mojoj cijeni vrijednost za me zbog Hrista. Štaviše", nastavljao je apostol, "sve sada gubi u mojoj cijeni vrijednost zbog najveće prednosti: spoznaje Hrista Isusa, moga Gospoda" (Filip. 3:7,8).

Onaj kome su ljudske sebične težnje za ugledom, čašću i materijalnim blagostanjem bile ostvarljive i dostupne, najednom je – potpuno lišen vlastitih prohtjeva – počeo propovijedati Radosnu vijest o Isusu Hristu, o oproštenju grijeha i vječnom životu. Ugled u društvu i čast više nisu igrale nikakvu ulogu u Pavlovom životu. Zahvaljujući Božjem dodiru na putu za Damask i unutarnjem preokretu, rodio se apostol, koji je neumorno radio na zadobijanju ljudskih duša za Hrista! Bogu je dao priliku da ga potpuno upotrijebi kao svoga poslanika.

Da, bio je to neobičan zahvat Božje milosti prema Pavlu. Dogodio se u davnoj prošlosti. Ali Božja je riječ (Biblija) živa knji-

---

ga, i onaj isti Bog koji je djelovao u Pavlovom životu, jednako djeluje i u današnje vrijeme. Iesus Hrist i danas govori: daj mi priliku da učinim čudesni zahvat i u tvojoj nutrini.

Poslušaj šta mi je ispričao dragi prijatelj; nazvat ću ga Robert. U svojoj je sredini uživao glas dobrog i poticajnog vjernika – služio je kao primjer drugima. Naoko je bio dio skladne porodice. Ali Robert je postajao svjestan toga da u srcu nosi ljutnju, gorčinu i bijes, što nisu odlike Božjeg čovjeka. Izvana je donekle to uspio prikrivati, ali se iznutra osjećao sve nesrećnijim i bijednijim. Gorčina i ljutnja se pojačavala prema supruzi i drugim ljudima. A bilo mu je teško podnijeti i to što je, uprkos svemu, njegova supruga djelovala srećno. Podlegao je i nekim porocima.

Zajednička prijateljica, koja je primijećivala šta se događa, jednom je prilikom Robertu rekla: “Moliću da ti Bog slomi srce.” To ga je strašno naljutilo. “Kakva je to prijateljica”, pomislio je, “koja će tako nešto moliti za mene!?”

Vremenom je i njegova supruga počela očajavati nad takvim njegovim stanjem, te ga je molila da negdje zajedno potraže pomoć. No, ponos mu to nije dopustio. Robert je nastavljao padati dublje u potištenost i očaj. Razdirala ga je pomisao da je dvoličan. Ljudi sa strane su gledali u njemu velikog vjernika, a on i njegovi najbliži posrnutulog čovjeka. To je išlo tako daleko da je počeo razmišljati o samoubistvu. Rekao je to i supruzi. Jednog kišnog dana je vozio auto i gledao u koje će se drvo uz cestu zabiti.

Plakao je i vikao u krajnjoj bespomoćnosti: "Zašto, Bože! Zašto! Moj je život užasan. Ja tako dalje više ne mogu!" Ali tada se – prema onome što mi je prijatelj ispričao - dogodilo nešto neobjašnjivo. Negdje duboko u srcu, kao da je čuo jasni Božji glas, koji mu je rekao: "Konačno! Baš to sam čekao!"

Robert se zaprepastio. U trenu je shvatio da je Bog već dugo čekao na to priznanje nemoći. Bilo je to kao da mu je Bog htio dati do znanja: "Dok ti ne shvatiš i priznaš svoju nemoć, ja ne mogu preuzeti tvoj život u svoje ruke." Robert je dao Bogu priliku i dobio je život. Tog kišnog dana, umjesto da se zabije u neko drvo, vratio se natrag supruzi i njihovoj djevojčici. Kako mu više nije bilo stalo do ponosa, prijatelji su priskočili u pomoć. Roberta i njegovu porodicu danas poznajem kao drage, radosne i Duhom ispunjene ljude.

Mome prijatelju je trebalo da dođe do kraja snaga, do potpune bespomoćnosti, do sloma srca, da pruži Bogu priliku. A tebe ako ga još nisi upoznao, Spasitelj nas izgubljenih, poziva da mu pružiš priliku već sada – tako da preostali dio života iskusiš njegovo vodstvo i čudesnu preobrazbu svoje nutrine.

Nemoj čekati da dođeš pred zid, već se Bogu u molitvi povjери u onom stanju, u kojem jesi. Bilo da se boriš za ugled, čast i materijalno blagostanje, bilo da si satjeran u očaj, bespomoćnost i beznađe – pruži Bogu priliku. Ne boj se.

On samo želi dobrovoljno primiti tebe i skrhanе dijelove tvoje unutrašnjosti u svoje ruke. Kao u onoj pjesmi o staroj, izgrebanoj i slupanoj violini. Niko je na aukciji nije htio kupiti, pa ni za novčić. Jer kome treba stara i neugledna stvar? Tako je bilo sve do trenutka dok neki starac, tamo negdje iz drugog dijela dvorane, nije došao naprijed, uzeo violinu u svoje ruke, stresao prašinu s nje i počeo svirati. Taj je starac bio poznati violinist. Stara je violina u njegovim rukama ispuštala predivnu melodiju, na divljenje svih prisutnih u dvorani. Nakon toga je vlasnik prodao violinu za ogromno bogatstvo. Kada su ga pitali šta je tako iznenada promijenilo vrijednost violine, odgovorio je kratko: dodir majstorske ruke.

Stoga pruži Bogu priliku i vidjećeš šta može učiniti dodir majstorske ruke, one koja je probodena na krstu za grijehе svijeta. Dopusti da ti nebeski

Prijatelj iskaže dragocjenu ljubav i da dodir njegove majstorske ruke učini od tvog života majstorsko djelo. Pruži mu priliku. Nemaš što izgubiti. A dobiti možeš mnogo.

Potičem te da otvoriš Sveto Pismo – Bibliju – i još dublje pronikneš u život apostola Pavla. A onda da svako jutro dođeš pred Božje nevidljivo prijestolje sa dubokim vapajem Bogu: “Bože, čeznem za dodirrom tvoje ruke i tvojim potpunim uplivom u moj život.” I tada pruži Bogu priliku da odgovori na tvoj vapaj.

“O Gospode, ti koji poznaješ i prониčeš srca ljudi; ti Gospode, kome nisu nepoznati ljudski putevi, dotakni ovu dragocjenu dušu svojim nebeskim dodirom i učini da čezne za predanjem tebi. I blagoslovi je – Gospode, divni i čudesni, dubljom spoznajom tvoga milosrđa, dobrote tvoje i ljubavi. I vodi je, Gospode, sve do onog čudesnog zao-kreta, gdje cijelom nutrinom osjeća da joj praštaš, da je mijenjaš i pružaš joj novi život, da je nadahnjuješ pouzdanjem i ispunjavaš nadom u vječni život. U Isusovo ime - amin!”

Vlado Pšenko, Vukovar

ZOVI ME, I ODAZVAĆU TI SE,
I KAZAĆU TI VELIKE I TAJNE STVARI,
ZA KOJE NE ZNAŠ.

KNJIGA PROROKA JEREMIJE 33:3

AGAPE

JOHN HARPER

John Harper (29. maj 1872. - 15. april 1912.) je bio škotski baptistički pastor koji je umro u potonuću RMS Titanika u sjevernom Atlantskom okeanu.

Harper je rođen u selu Houston, Renfrewshire, Škotska, 1872. godine. Lično je prihvatio hrišćansku vjeru svojih roditelja kada je imao 14 godina i po-

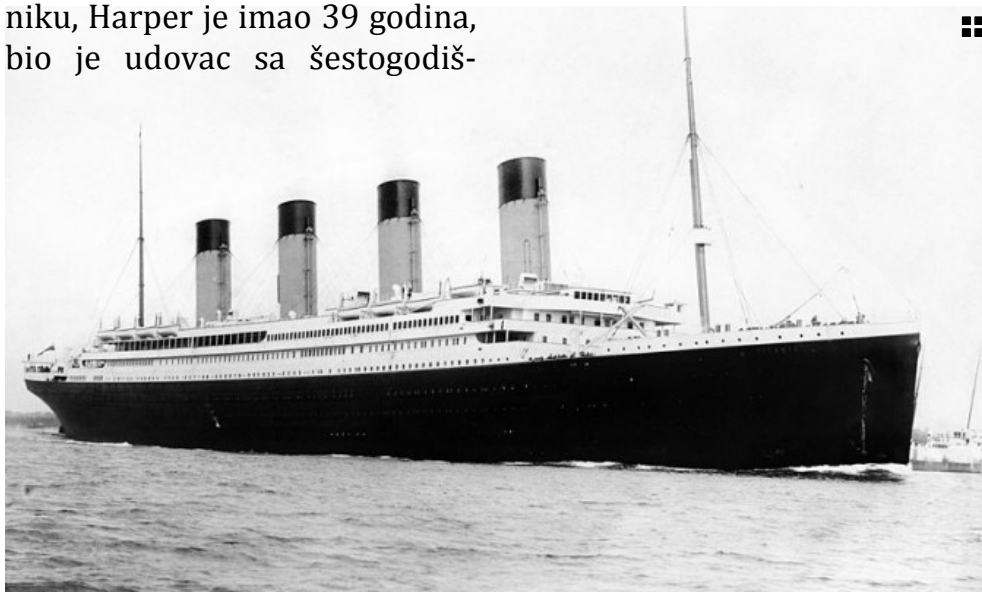
čio je propovijedati sa 18 godina. Izdržavao se u ranoj odrasloj dobi radeći kao fizički radnik u mlinu. Baptistički pastor E.A. Carter baptističke pionirske misije u Londonu čuo je za njegovo propovijedanje i uputio ga je u ministarski rad u Govanu, u Škotskoj.

Godine 1897. postao je prvi pastor baptističke crkve Paisley Road u Glasgowu u Škotskoj. Pod njegovom brigom, crkva je brzo narasla sa 25 članova na preko 500 i uskoro se preselila na novu lokaciju u ulici Plantation. Godine 1923. crkva se uselila u sadašnju zgradu u ulici Craigiehall i u njegovu čast je preimenovana u Memorijalnu baptističku crkvu Harper.

U vrijeme katastrofe na Titaniku, Harper je imao 39 godina, bio je udovac sa šestogodiš-

njom kćerkom Annie Jessie (Nana) i pastor baptističke crkve Walworth Road u Londonu. Putovao je sa svojom kćeri i sestrom Jessie W. Leitch u Chicago, da bi nekoliko nedelja propovedao u Crkvi Moody, gde je bio gost prethodne jeseni.

Titanik je u noći 14. aprila 1912. pogodio ledeno brijeg i počeo je da tone. Harperova kćerka i sestra su stavljene u čamac za spašavanje i preživjele su, ali on je ostao i skočio u vodu kada je brod počeo da tone. Neki koji su preživjeli rekli su da je Harper do kraja propovijedao evanđelje (posebno Djela 16:31), prvo na brodu koji je tonuo, a potom i u ledenoj vodi prije nego što je i sam umro.

PRVA ZABLUDA: KRST JE NEPREDVIĐENA NESREĆA

Mnogim ljudima je istina o Božijem utelovljenju neprihvatljiva. Oni ne mogu da poveruju u to. Oni će se složiti da je Bog sve stvorio, da deluje na sve, da možda deluje kroz proroke i neka unutrašnja nadahnuća, ali ne i da bude živi deo svega toga. Sve što radi, radi spolja i nema suštinske veze sa nama i našim svetom. On deluje indirektno, kao časovničar koji održava već pokrenute mehanizme. Dakle, on može da deluje, ali ne i da se bitno meša u sve ovo naše.

Ljudi ovakvih uverenja su najčešće oduševljeni Isusom kao čovekom. On je za njih Jevrejin za primer. Rođen je kao i svako, polnim odnosom Josifa i Marije; kasnije je pokazao svoju versku genijalnost i na momente imao jake doživljaje sa Duhom. On nije - kažu - „bezgrešan“ u apsolutnom smislu tog pojma, već je natprosečno moralan. Dakle, Isus je od svih drugih osnivača religija drugačiji tek po stepenu svoje genijalnosti.

Kao takav je napustio svoj dom, započeo silno svoju misiju

---

verske reforme, da bi ga taj put odveo u opasnosti od kojih je i postradao. Krst je tragičan i nepravedan događaj. Oni iskreno žale: „O, šta bi smo sve dali samo da je mogao da živi duže!“ Isus je kao prorok osetio moć vlasti svog sveta. Da je Bog bio u svemu tome - zaključuju ovi – ne bi dozvolio takvu okrutnost. Ne, Isus je zanesenjak, radnik i mistik, koji je sledio svoj san i svoju samoubilačku misiju. Bog uporno šalje svoje glasnike a mi ih uporno ubijamo. Dakle, šta je ovde ključna zabluda? Isus je božanstvo koje je bilo nemoćno da sebe objavi u našoj istoriji.

Ali, apostol Jovan nam jasno svedoči da krst nije tragičan incident. To opet znači da vaskrsenje nije nikakav naknadno izrežiran kraj. Ne, ni krst ni vaskrsenje nisu posledice lošeg toka događaja. Bog nije kazao: „Uh, nema smisla da ostavim Isusa u ovom stanju.“ Ni pošto! Poslednji događaji Isusovog života čak i u svojim detaljima jesu ispunjenje davno izrečenih proroštava. Sve što se dogodilo Isusu jeste obuhvaćeno Božijom voljom.

Jovan nam skoro u svakom koraku događanja u vezi sa krstom navodi Stari zavet i nje-

govo ispunjenje u Hristu. Tako navodi Psalam 22,18: „Moje haljine podeliše među sobom, kocku baciše za moju odeću.“ Tu je i osvrt na Psalam 69,21 o Isusovoj žeđi i sirćetu koje su mu prineli. Apostol vrlo precizno ističe da je ispunjeno i proroštvo iz Psalma 34,20, da je Isus pashalno jagnje, a da „kost se njegova neće polomiti“. On je onaj koga najavljuje i prorok Zaharija: „Gledaće onog koga su proboli.“

Još je više mesta gde se starozavetni tekstovi direktno ne navode, ali očigledno su prisutni. Bog je starom Izraelu govorio preko zavetnog kovčega, na poklopcu, sa heruvimima raširenih krila. Isus je svoj zavet ustanovio između dva drugačija svedoka, čije su ruke bile raširene poput njegovih. Taj zavet je zapečaćen u njegovoj prolivenoj krvi. Isus je poput Isaka koji sam nosi drva za sebe kao žrtvu (1. Mojsijeva 22,6). On je Prvosveštenik čija je tunika istkana iz jednog komada (3. Mojsijeva 16,4). On je pashalno jagnje čija prolivena krv čini njegovu žrtvu prihvatljivom. Izop je metličasta biljka kojom se prskala, škropila krv prvog zaklanog pashalnog jagnjeta. Na njemu je bio nataknut sunder

---

sa sirćetom, poslednjim Isusovim pićem (2. Mojsijeva 12,22). Mnogo je ovakvih paralela.

Jovan nam priča priču o Isusu kroz proročke tekstove koji ne ostavljaju ni trunku sumnje da je krst neplanirana nesreća. Krst je srž svih Božijih namera. Isus nije nikakav ovozemaljski idealista sa zadatkom. On je došao s nebesa sa božanskom misijom. Nije doživeo tragičnu sudbinu zanesenog proroka. On nije usvojeno Božije dete, već Očev Sin u punini ontološkog smisla. Ko vidi Isusa vidi Boga. Zato sav Stari zavet treba čitati i tumačiti u svetlu njegovog života. On je punina objave izraelskog Boga - Trojedinog Boga: Oca, Sina i Duha Svetoga. Taj Bog je došao među nas u osobi Isus iz Nazareta, u sili Duha, da

nam pokaže istinu: neprijatelji smo Božije pravednosti i ljubavi.

Isus nije genijalni Jevrejin koji se vinuo do božanstva. Bog se nije pomerio na prestolu da bi napravio mesto za njega, za još jednog boga. Isto tako, ni Otac ni Sin se nisu pomerili u svojoj slavi da bi pravili mesto za Mariju, našu navodnu saotkupiteljicu. Bog Sin je od večnosti u nepomućenom jedinstvu sa Ocem i Duhom, ali ne i njegova majka. Nije božanska Isusova priroda izašla iz njene utrobe, već ljudska. Marija je rodila Boga u telu. Ova doktrina osmišljava srž hrišćanske poruke i bez nje sve pada. Ne, Isus nije jedan u beskrajnom nizu mnogih nadahnutih proroka, a na nama je da odaberemo omiljenog. On je

---

konačna objava. Sam Bog nam je došao u njemu. Zato su svi u plejadi posle njega - Muhamed, Jozef Smit, vojska gurua Nju ejdža (Novog doba) - beskorisni. Naravno, istinu možemo da nađemo u bilo kom sistemu verovanja, bilo kojoj religiji, ali ne i spasenje.

Isus je jedinstven. Crkva je nesavršeni istorijski svedok savršenog otkrivenja. U tome je i naša slava i naše breme. Ne možemo da dosegneмо njegovu veličinu makar da joj u svemu težimo. Isus je oduvek bio veći od svoje crkve. Možete da mi kažete najveće gadosti o crkvi i neću biti iznenađen. Svestan sam svih padova, greha i kompromisa. Ali, Bog u svojoj blagodati ipak koristi ovakvu crkvu - sa svim gresima i slabostima - da bi svetu i svakom naraštaju objavio svoje prebogato otkrivenje.

Primetimo u našem tekstu koliko puta Isus prvi čini korak. Upravo je to apostolov način kojim nas uverava da krst nije incident:

• Isus jeste žrtva, ali ne i pasivni posmatrač svog pogubljenja. „Noseći svoj krst, došao je na mesto...“, piše evanđelista.

• Njegovo carevsko dostojanstvo nije sakriveno. Napisano je na tri jezika.

• Sa krsta se pobrinuo za majku i najbliže učenike. Voleo ih je od početka do kraja (Jovan 13,1).

• Otkriveno mu je da mu dolazi brzi kraj: „Nakon ovoga, Isus je znao da se sve svršilo...“

• Završivši sve što mu je Otac poverio, pobednički je kriknuo: „Svršeno je! Glava mu tada klonu i on izdahnu.“

• Čak je i njegova smrt dvojicu ljudi učinila sledbenicima - Josifa i Nikodima. Nisu su bojali da stanu na stranu pogubljenog državnog neprijatelja.

• „A kad ja budem podignut sa zemlje, sve ljude ću privući k sebi“ (Jovan 12,32). Tako je i bilo. Četvorica nepoznatih vojnika poneli su Hristovu krv na njegovoj odeći; verne žene - dve koje ne poznajemo, tri Marije; druga četiri čoveka - dvojica bezimernih, dvojica koji su umrli sa njim; dvojica koji su ga sahranili; voljeni učenik kao očevidac svega ovoga.

Sve ovo imamo u Jovanom zapisu: eho Pisma, incijativu, ljude koji se odlučuju, pouzdane svedoke. Raspeti Isus ima

poslednju reč kao onaj koji vlada situacijom. Ne, njegov krst nije tragedija, neželjena nesreća, već svrha svih Božijih planova u odnosu providenja i ljudske slobode.

Naš Bog suvereno vlada svim ovim okolnostima. On ima silu koja sve spaja u svrhu našeg spasenja. Da, reč je o onom najvažnijem, a ne o nekim prolaznim problemima koje imamo. Greh je užasniji nego što možemo i da pomislamo. To je loša vest. Dobra vest je da smo voljeni više nego što smemo i da sanjamo. Isus je božanski lek protiv našeg bogoborstva.

Bilo bi smešno i da pomislamo kako je Isus, pazeći na vreme namerno birao čas kada može da citira Pismo. Mi to možemo sada, nakon svega što se dogodilo, da u svetlu vaskrsenja čitamo Bibliju i da prepoznamo božansko vreme ispunjavanja. Ako je u Isusu Bog došao među nas - čemu je vaskrsenje dokaz

- onda su njegov život i njegova smrt posvedočeni u nebrojenim detaljima starozavetnog otkrivenja. Ovo je očigledno uverenje apostola Jovana i pozicije sa koje nam piše. Još jednom: Krst nije nesrećni slučaj i besmislena tragedija.

Phil Thrailkil
Iz knjige MARIJA

**MI PROPOVIJEDAMO RASPETOG HRISTA,
ZA JUDEJE SABLAZAN, ZA PAGANE LUDOST,
A ZA POZVANE, I JUDEJE I GRKE, HRISTA,
BOŽIJU SILU I BOŽIJU MUDROST.**

1. KORINĆANIMA 1:23-24

TRI SAVETA MALOG VRAPCA

Jednom je neki lovac namestio zamke za životinje. Već sledećeg dana u jednoj od zamki pronađe malog vrapca. Kad ga je hteo ubiti, vrapac nekim čudom progovori:

“Hej, lovče. Do sada si jeo samo ovce i još uvek nisi sit, a ja težim koliko i tri dukata. Ako me pustiš udeliću ti tri saveta. Prvi još dok sam u tvojoj ruci, drugi kad budem na krovu one kuće tamo, a treći savet ćeš dobiti sa onog stabla pored kuće.”

“Slažem se”, reče lovac i vrapac mu dade prvi savet:

“Ako je nešto nemoguće, ne veruj nikom ko tvrdi suprotno.”

Lovac pusti vrapca, ovaj odleti na krov kuće i izrekne drugi savet:

“Ne nerviraj se zbog stvari koje su prošle. Živi za ovaj trenutak.”

Onda vrapac nastavi:

“Progutao sam biser težak deset dukata. Da si ga pronašao čak bi i tvoja unučad bila bogata.”

Lovac se rastuži i bi mu žao što je pustio vrapca. Onda vrapac nastavi:

“Zar ti nisam rekao da se ne nerviraš zbog prošlih stvari, pogotovo zbog nečega što je nemoguće. Stvarno si glup. Kako ću ja progutati tako težak biser kad sam težim tri dukata?”

Lovac pomalo opet dođe k sebi i upita vrapca za treći savet.

Vrapac će na to:

“Prva dva nisi koristio, za šta će ti onda treći?”

Nakon toga vrapac odlete kud ga krila nose.

ŽIVETI BEZ „POSLE“

Dan još nije ni počeo, a već je šest popodne. Tek što je u ponedjeljak počela sedmica, a već je petak, i mesec dana je prošlo, i godina je skoro pri kraju, i prošlo je četrdeset, pedeset, šezdeset godina našeg života, i postajemo svesni da smo izgubili svoje roditelje i prijatelje. I jasno nam je da više nema nazad.

Pokušajmo onda da maksimalno iskoristimo preostalo vreme. Ne treba se ustručavati da pronalazimo zanimacije koje nam se sviđaju. Dodajmo boje u naše sivilo. Osmehimo se o-

nim životnim sitnicama koje su melem za našu dušu.

I, na kraju krajeva, nastavimo da uživamo u vremenu koje nam je preostalo. Pokušajmo da isključimo ono nedostižno a tako često „posle“:

Uradiću to posle, reći ću to posle, razmisliću o tome posle...

Mi sve ostavljamo za posle, kao da je to „posle“ naše.

Zato što ne shvatamo da je:

*posle kafa hladna,
posle se prioriteti menjaju,
posle se godina završava,*

*posle nam je zdravlje lošije,
posle deca odrastu,
posle roditelji ostare,
posle se obećanja zaboravljaju,
posle se dan pretvori u noć,
posle životu dođe kraj,
i posle često bude prekasno.*

Zato ne ostavljajte ništa za posle, jer iščekujući „posle“, možemo da izgubimo najbolje trenutke, možemo da izgubimo prijatelja, možemo da izgubimo našu pravu ljubav i osobu koju smo voleli i onda to više ne može da se vrati, bez obzira na naše žaljenje zbog toga...

Za najbolja iskustva, za porodicu i najbolje prijatelje... danas je pogodan i najbolji dan. Taj trenutak je „sada“.

Nismo više u godinama kada možemo sebi dozvoliti da odložimo ono što treba uraditi ovog časa.

Zato, hajde da vidimo da li ćete pronaći vremena da pročitate ovu poruku i prenesete je nekome. Ili ćete to možda ostaviti za „posle“, i više se nikad nećete sjetiti da je prenesete drugima?!

Priložila **Silvija Galović**, Novi Sad

ŠTA JE VEĆI ZLOČIN OD IZGUBLJENOG VREMENA?

FRENSIS BEKON

AGAPE

TVOJE POZVANJE

„Svako neka ostane u onom zvanju u koje je pozvan.“

Prva poslanica Korinćanima 7:20

Poneki ljudi misle da mogu ugoditi Bogu jedino ako postanu propovjednici, misionari ili ako dijele Biblije. Ako bi bilo tako, mnogi ne bi imali prilike služiti Svemogućem Bogu. Ljubljeni, ne titula, već revnost; ne položaj, već milost će nas osposobiti da proslavimo Boga.

Bog je sigurno više proslavljen u stolarskoj radionici gdje pobožni stolar marljivo barata alatom uz pjesmu o Spasiteljevoj ljubavi, nego u mnogim sveštencičkim redovima gdje službenici crkvenih obreda izvršavaju svoje dužnosti formalno. Ime Isusovo je jednako proslavljeno od siromašnog, neukog kočijaša koji tjera svoje konje hvaleći Boga, kao i od čuvenog propovjednika koji obilazi gradove i kao Voanerges (sinovi groma) propovijeda evanđelje. Boga proslavljamo služeći mu u svom svakodnevnom radu.

Dragi čitaoče, nastoj izvršavati svoje obaveze i pazi da ne zloupotrijebiš svoj poziv. Razmišljaj o sebi, ali misli i o svom pozivu. Svako pošteno zanimanje treba biti posvećeno evanđeljem do najvišeg stepena. Prelistaj Bibliju i naći ćeš da je najobičniji rad povezan s najodvažnijim djelima vjere, ili ljudima čiji su životi bili primjerni u svetosti.

Nemoj biti nezadovoljan svojim zvanjem. Ma kakav ti je poziv Bog dao i bilo šta da radiš, ostani u tome, osim ako si potpunosti siguran da te Bog poziva na nešto drugo. Neka ti je prva briga da proslaviš Boga najviše što možeš, baš tamo gdje jesi.

Svoje sadašnje zanimanje ispuni Njegovom slavom, a ako te On treba negdje drugo, On će ti to i pokazati. Danas stavi na stranu sve svoje ambicije, smiri se i budi zadovoljan.

Charles Haddon Spurgeon

USPOMENA NA DETINJSTVO BEZ OCA

Stojim u sudnici, gde treba da odlučim s kim ću živeti. Moj otac je nasilnik, grubijan i skoro stalno je pod dejstvom alkohola, a moja prva uspomena iz detinjstva je scena u kojoj moj otac tuče moju majku, a ja stojim u svom krevetiću i bespomoćno gledam i ponavljam: “Molim te, molim te, prestani.”

Moje dečije uši su slušale užasne riječi. Jedanput je otac pre-

tio majci da će je ubiti, a zatim je rekao da će njene kosti svima pokazivati, i da će reći da je našao telo. Drugom prilikom je došao iz kafane i rekao: “Imala si sreće što nisi došla da me tražiš kako to imaš običaj, jer bih ti razbio glavu sekirom.” Do dana današnjeg osećam strah i jezu, zbog svega što sam preživljavala, pa je strah prešao i u moje snove, tako da često sanjam da moram pobeći od zlog čarobnjaka, ali ne mogu se pomaknu-

---

ti s mesta, ili padam u duboku provaliju.

Hvala Bogu da postoji teta Vohlerova, stanuje u maloj sobi kod našeg stepeništa, a čuje sve šta se dešava kod nas. S vremena na vreme mogu se kod nje skloniti, sestri joj u krilo, a ona mi čita iz velike Biblije. Daje mi hleb sa maslacem, a to je na mene imalo lekovito dejstvo. Moje dečija duša se oporavi i uteši, a ima i jednu drugu knjigu u kojoj se mali dečak moli za svog oca alkoholičara, pa i ja želim da se pomolim.

Nedugo posle toga, mi se selimo u drugo mesto, daleko od teta Vohlerove, ali sve je samo još gore. Ja ne dobijam batine,

već samo moja majka i moja sestra koja nije dete moga oca. Često zbog njega noću moramo bežati. Majka mi govori, da izgledam kao moj otac, pa nekada želim i ja da dobijam batine. Moja sestra je otišla od kuće, i sada živi sa poznanicima. Više se neće vratiti, jer ju je otac tako istukao da je ostala da leži na zemlji sva krvava. Dosta mi fali, i osećam se usamljeno, tako bih bila srećna kada bi me neko izvukao iz ove porodice. Da bih to sve lakše podnela, ja se povlačim u svoj svet.

Jedne večeri morali smo opet bežati, a prenoćište smo našli kod jedne gospođe. To nas je malo diglo na noge i želim da

---

kod nje ostanemo zauvek. Ona je mojoj mami pričala o Bogu, ali to moju mamu nije preterano interesovalo. Ponovo smo se vratili kući. Majka je dobila starateljstvo nada mnom.

Jednog ranog jutra, nalazim kuhinju u neredu - uništeni svi sudovi a lampa u delićima. Zima je u kuhinji, jer to drva i granja što mama skupi na jedne sanke, brzo se potroši. Tada mi mama reče da odlazimo i da je otac ispio svoju potenciju. Ja je ne razumem o čemu ona to govori, ali sam presrećna što odlazimo. Useljavamo se u jednu sobicu u potkrovlju jedne zgrade u koju staju samo jedan krevet i stari kredenac. Po noći smo se prikradali našoj bivšoj zgradi, jer je ispred nje neko izbacio staru peć na uglj, a mi smo je utovarili na sanke i odvezli do naše sobice da se ne smrznemo od zime.

Otac me je jedanput čekao ispred škole jer je hteo da idem sa njim, a ja od njega imam užasan strah pa bežim kao petao bez glave. Konačno sam se sakrila u nečije dvorište. Vlasnici su me ugledali i pitali šta mi treba, a ja sam im rekla da bežim od oca. Taj čovek u tom času mi je izgledao kao anđeo, jer

me je odvezao svojim kolima do kuće.

Sada sam u sudnici i stojim pred sudijom. Gledam u majčinu suknju i govorim da želim da živim sa majkom.

Nažalost, kod nas se ništa nije prolepšalo, jer sada majka pije ko smuk i stalno ima veze sa oženjenim muškarcima. U međuvremenu sam krenula u srednju školu. Tamo se desio incident, jedna od prevarenih žena me je pratila, i kada sam bila sa drugaricama, počela je vikati za mnom: "Tvoja majka je kurva!"

Ti muškarci što su dolazili kod nas su bili kao lisice jer su po noći dolazili u našu sobu. Čak se jedan od njih žalio majci da se stalno vraća svojoj kući sa strahom da ga žena ne uhvati u laži. Taj isti čovek me je pokušao poljubiti i oštro sam se borila sa njim. Posle toga sam sve rekla majci, a ona se žestoko posvađala sa njim i posle toga više nikada nije dolazio kod nas.

Majka mnogo pije, skoro bez prestanka, pa često kada se komira od alkohola ili pijana padne, moram da zovem hitnu pomoć. Majka je toliko nesrećna svojim životom, pa stalno uzi-

ma velike količine valijuma i alkohola kao da hoće što pre da završi svoj život.

Jedanput, u raspravi, majka mi je rekla da me je dobila samo zato što ju je otac na to naterao, a ja sam se pitala posle toga zašto sam uopšte rođena, da li me na ovom svetu neko voli, i da ima neko ko mari za mene.

Kada sam imala 19 godina rešila sam da se udam, a naš brak se posle nekoliko godina raspao, pa smo se i razveli. To je bilo vreme hipija, droga, a moj suprug se bavio dilovanjem droge. Jednog dana se pojavio sa Biblijom u ruci, i u tom času ga je interesovao Isus. Nas dvoje smo se često svađali, pa sam se posle jedne rasprave ja odselila, ali posle nekoliko dana, on je došao da me moli da mu se vratim. Ja sam se vratila i ponovo smo bili na starom.

Taj put smo organizovali ogromnu žurku sa svim mogućim drogama i alkoholom koji se točio u potocima. Te noći sam mog supruga našla u kupatilu kod wc šolje, kako leži u nesvesti u svojoj sopstvenoj izbljuvotini i to je za mene definitivno bio kraj.

Nedugo posle toga udala sam se za mladog čoveka koji je imao sličan život kao i ja, ali on nije poznavao svoga oca jer je njega othranio očuh koji ga je divljački tukao. Brzo smo se venčali jer sam ja ostala trudna.

Oboje želimo da ovaj brak uspe. Hoćemo da ostavimo našu prošlost iza sebe i da budemo srećni, ali uskoro otkrivamo da to ne ide baš tako lako. Naša prošlost nas uvek prati i dolazi do prepirki i prevara. Tražimo Boga i hoćemo da budemo bolji, ali stalno sumnjamo i uskoro

---

otkrivamo ezoteriju. Dvoje ljudi koji su odrasli bez očeva, sa ranjenim srcima, prtljagom iz prošlosti i malim detetom u naručju.

Mi imamo tako snažnu potrebu za unutrašnjim mirom i stalno smo u potrazi za njim, ali ga ne nalazimo, pa i dalje lutamo i tražimo to nešto. Nigde to ne nalazimo, a naša prava želja je da pripadnemo nekome i nečemu. Te želje se ne ne možemo rešiti, ona je stalno uz nas, ali duboko u sebi znamo da to negde mora postojati. Jednom sam čitala veliku knjigu, u kojoj piše da su je anđeli doneli na zemlju da bi je dali određenim ljudima. Govori o stvaranju svemira i da su Isusovo telo uzneli anđeli a da uskrsnuća nije ni bilo.

Nakon toga sam upoznala jednu bakicu koja mi je poklonila Novi zavet, i ja sam ga odmah počela čitati. Kako sve knjige čitam otpozadi i Novi zavet sam tako počela čitati. Krenula sam sa knjigom Otkrivenja. Iako mi nije bilo sve baš jasno, i svuda sam stavljala znakove pitanja, ali je nisam ispuštala iz ruku.

Nisam mogla i još ne mogu da se odvojim od te knjige. Jedno mi je jasno, a to je da sam ko-

načno našla ono što sam toliko željno čekala.

U Mateju 11:28-30 Isus govori: „Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene, jer ja sam krotkog i poniznog srca i naći ćete odmor za svoju dušu. Jer moj jaram je blag i moje breme je lako.“

Iako mi nije sve bilo najjasnije, rešila sam da učinim taj korak. Naravno i svom suprugu sam pričala o svojim otkrićima. Za mog supruga je bilo mnogo teže da napravi taj jedan korak prema Isusu. Neprijatelj ga nije želio pustiti, ali ja sam se uporno molila Bogu za svog supruga. Moje molitve su uslišene, jer se 9. aprila 1978. godine desilo da smo se moj suprug i ja zajedno krstili. Odmah posle toga je počeo naš novi život, život u blagostanju kakav nam je obećao Isus (Jovan 10:10).

Naravno to ne znači da je u kući sve bilo pesma i radost, jer suprug i ja smo bili jako žigosani našim detinjstvom. Bezosećajnost i odbačenost sa svih strana često izazivaju buntovništvo. Upravo zbog toga smo u našem detinjstvu osećali odboj-

---

nost prema našem nebeskom Ocu, i vrlo teško smo primali njegovu bezuslovnu ljubav. Bog nas nije samo spasio, već nas je takođe oslobodio od mnogih okultnih stvari i neispravnih stavova.

„Ja sam pravi čokot, a moj Otac je vinogradar. On odseca svaku lozu na meni koja ne donosi roda i svaku koja donosi rod čisti da donese više roda.“ Bog me je morao osloboditi nekih stvari, ali to nije prošlo bezbolno. On mi je zamenio sve ono što je bilo loše dobrim.

Bog Otac nas vaspitava u svom duhu. Njegovo vaspitanje nije čas ovako čas onako, već je uvek puno ljubavi, strpljenja, oproštenja i uvek nas vodi ka životu u radosti i slobodi. Bog je sa nama uvek strpljiv. Opterećuje nas taman koliko treba, jer zna da za sve postoji vreme i da opna što nam obavija srce će vremenom da omekšati i da spasti sa našeg srca. Nekada nam je potrebna pomoć u vidu

čekića i dleta da se baš toliko ne mučimo. Obično tada dosta jadicujemo, i jako sam srećna što smo uz pomoć njegove ljubavi i milosti sve izdržali.

Ako podnosite stegu, Bog sa vama postupa kao sa sinovima. „Koji je to sin koga otac ne vaspitava stegom kojoj su svi bili podvrgnuti“ (Jevr. 12:7-8).

Što više prostora u našem srcu damo nebeskom Ocu, to smo sve bliže kući. Hvala Bogu što smo sve to preživeli jer nam je Gospod u srce stavio rad sa mladima koji su preživeli, ili još preživljavaju isto što smo i mi, ili nešto slično tome, koji trpe različite vrste zlostavljanja. U Božijem naručju ima mesta za sve nas bez obzira da li su u pitanju zlostavljana deca ili ne. Svi smo dobrodošli i sve nas uvek prima k sebi, jer to je od početka bila Božja zamisao da nas sve dovede do njegovog srca.

George MacDonald

Priložili Darko i Dragana Brvenik

Bog je toliko voleo svet da je dao svog jedinog Sina da niko ko u njega veruje ne propadne, nego da ima večni život.

Evandjelje po Jovanu 3:16

POST-ABORTIVNO ISCJELJENJE

SLUŽBA ISCJELJENJA NAKON ABORTUSA

Knjiga proroka Isaije 61

*¹Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevi-
ma; ²da navijestim godinu milosti Jahvine i dan odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu ³i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I*

zvat će ih hrastovima pravde, nasadom Jahvinim – na slavu njegovu.

⁷Dvostruka bijaše njihova sramota – rug i prezir bijahu im baština – zato će u zemlji svojoj baštinit' dvostruko, njihova će biti radost vječita.

¹⁰Radošću silnom u Jahvi se radujem, duša moja kliče u Bogu mojemu, jer me odjenu haljinom spasenja, zaogrnu plaštem pravdednosti.

Isus je ispunjenje ovoga Pisma. On je umro na krstu Golgote gdje je ponio naše grijehe, da bi oni koji vjeruju u Njega imali novi i vječni život. On želi da budemo potpuni u svim dijelovima našega života.

Psalam 147:3 kaže: "On liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove."

Svi smo mi iskusili životne teškoće koje mogu uticati na naše stavove, ponašanja, osobnosti, strahove, relacijske sposobnosti, zdravlje, naš pogled na svijet i na Boga.

Samo u Isusu možemo pronaći i iskusiti stvarnu slobodu i oslobođenje od naših prošlih i

sadašnjih teškoća i trauma. Neke su se poteškoće desile u našem životu prije nego smo poznavali Hrista kao svoga Spasitelja, a druge su se teškoće desile nakon što smo nanovo rođeni. Biti dijete Božije ne znači da nećemo iskusiti teškoće uzrokovane drugim ljudima, okolnostima ili našom pogrešnom odlukom - ponekad patimo u kombinaciji ova tri uzroka.

Novorođene bebe moraju odrasti, razviti se i naučiti nove stvari u svojim ranim godinama. Mi kao hrišćani trebamo rasti i odrasti u zrelog vjernika od onog momenta kada smo psotali nanovo rođeni vjernici.

Ovo se ne dešava u jednome danu i ne dešava se samo po sebi. To je proces u kome zavisi koliko smo otvoreni za Boga u vremenu molitve, čitanja i poslušnosti Njegovoj riječi. Nikada ne bismo trebali prestati odrastati u zrelosti u Gospodu.

Jedno od najboljih mjesta na kojima bismo trebali primiti potpunu mogućnost da raste-mo u našoj vjeri i primiti iscje-ljenje svoje duše i duha, jeste u lokalnoj crkvi. Kada govorim o lokalnoj crkvi, ne mislim na zgradu, nego na zajedništvo, duhovnu porodicu, na tijelo i skup nanovo rođenih vjernika. Lokalna crkva bi trebala biti sigurno mjesto u kojemu će slomljeni ljudi biti potpuni (iscijeljeni) u Isusu.

Postoje različiti oblici slomlje-nosti kao i različiti uzročnici zašto su ljudi slomljeni unutar svojih srca i duša. U Crkvi zna-mo govoriti o tim uzročnicima i poteškoćama, ali neke i ne spo-menemo, kao i da ne postoje. Jedan takav uzročnik je i abor-tus i njegove posljedice.

Stopa abortusa u bivšoj Jugo-slaviji je bila jako velika, jer je u to vrijeme bilo veoma lako a-bortirati. Tako je većina žena

imala nekoliko abortusa tokom svog života, neke čak i sedam ili više puta. Istina je da problem abortusa ima svoju težinu i lo-kalne crkve su neodlučne u su-očavanju sa njim iz različitih razloga. Ako se abortus dogodi-o prije nego se je osoba nanovo rodila, većina vjernika vjeruje da je onda to dio samo prošlosti i da je bolje ostaviti sve kako jeste i pokušati zaboraviti na to. Međutim, mnogi ne znaju kako da se nose sa tim, pogotovo jer je to još uvijek duboka lična i osjetljiva rana.

Stopa abortusa i danas je veo-ma velika, i ne postoji dovoljno dostupnih informacija o tome šta je abortus i da on ima mno-ge negativne posljedice.

Često su žene i djevojke koje se suočavaju sa neplaniranom trudnoćom pod velikim pritiskom i jako nesigurne prilikom donošenja odluke da li da zadr-že trudnoću ili da je prekinu. Nešto im unutar njih govori: "Ovo je moja beba... uradiću sve što treba da je zaštitim i iznesem sve do kraja." Ali često okolnosti govore drugačije: "Sada nije pravo vrijeme da ro-dim bebu... abortus je legalan i lagan, na kraju će sve biti kao da i nije ništa postojalo. To je

---

najbolji mogući izbor u ovom haosu." (Izvor iz brošure *Iscjeljenje nakon abortusa*, od Teri K. Reisser).

Kada odluče da abortiraju bebu, već su se našle u situaciji straha, samoće i posramljenosti. Nakon abortusa osjećaju se kao da mogu odahnuti, jer se ne moraju suočavati sa stresom, ali ostaje osjećaj krivice i praznine. I ova emocionalna zbrka je ustvari to što ih zaustavlja da govore ili potraže pomoć.

Ako je takva osoba vjernica, ona će najvjerojatnije osjećati neodobravanje, osudu i odbačenost, i stoga neće tražiti pomoć u lokalnoj crkvi. Ona će potisnuti svoje osjećaje tuge, žaljenja i bijesa zbog ubijeđenosti da je sve u redu.

Jimmy Evans je rekao u svojoj knjizi: "Ljudi koji imaju veoma bolne stvari u svojoj prošlosti često ih negiraju, zakopaju, izignorišu, ismijavaju ili jednostavno samo razmišljaju o njima i budu depresivni. Jedna stvar je istinita, svaka osoba sa bolnom prošlošću mora znati da bol nikada neće otići dok se s njim ne pozabaviš na ispravan način. Čak i ako misliš da si u redu, realnost će pokazati da u stvari nisi."

Većina žena nakon što su imale abortus se mogu suočavati sa poteškoćama, koje se odmah na početku neće povezati sa činom abortusa, kao npr:

*tuga i žaljenje,
osjećaj gubitka,
anksioznost,
depresija,
izolacija,
osjećaj krivice,
emocionalna bol,
noćne more,
ljutnja ili bijes,
suicidni impulsi,
pogubna ponašanja poput: poremećaja u ishrani, ovisnosti o alkoholu ili drugim supstancama, zlostavljanje.*

Da bi primile potupuno iscjeljenje, žene koje su imale abortus usitinu se trebaju suočiti sa istinom pred Bogom, same sa sobom i drugima. Ovo može biti jako teško, jer se može iskusiti privremena bol radi dobrobiti ženinog iscjeljenja. Jako je važno proći kroz proces iscjeljenja u sigurnome okruženju. Trebaće joj ljudi oko nje, koji će je podržavati u ovom procesu sa ljubavlju i prihvatanjem.

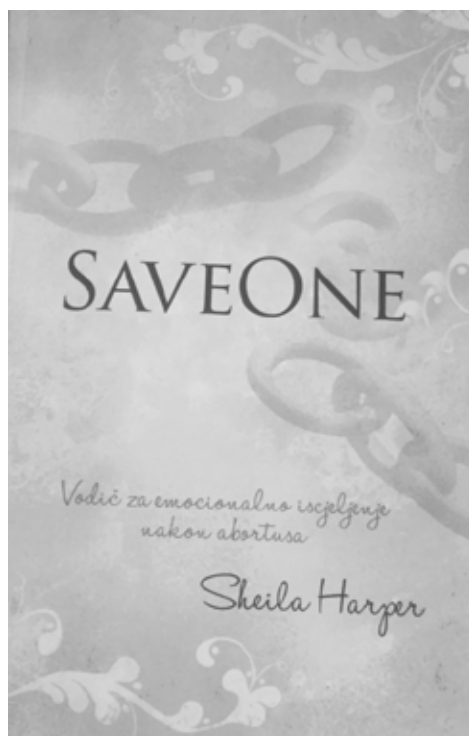
Žene nakon abortusa često iskuse poteškoće u primanju i primjeni oprostjenja od Gospoda a u vezi sa njihovom prošlošću i abortusom. Stoga je bitno takvim ženama pristupiti uz poruku da nema ništa u našoj prošlosti, sadašnjosti niti budućnosti što je veće od Božije ljubavi, milosti i oprostjenja. *Corrie ten Boom* je rekla: "Ne postoji jama dublja od Božije ljubavi."

Unutrašnje iscjeljenje je većinom vremenski proces u kojemu je istina Božije Riječi i sila Božijeg iscjeljenja primjenjena na ranama. To zahtijeva obnovu uma kada se ruše neprijateljeve laži i primjenjuje istina Božije Riječi o tome ko smo mi u Hristu.

Postoji dostupan tečaj na srpskom i hrvatskom jeziku koji se zove *SaveOne*. To je *Vodič za emocionalno iscjeljenje nakon abortusa*. Različiti pro-life centri na Balkanu nude ovaj tečaj ženama kao i muškarcima. Sadrži 10 koraka prema iscjeljenju utemeljenih na biblijskim principima.

Ljudi koji služe u pro-life službama su edukovani i osposobljeni da savjetuju žene i muškarce na njihovom putu ka

slobodi. Takođe nudimo informacije, treninge i radionice u crkvama koje su voljne da nauče više o tome kako lokalna crkva može poslužiti ženama koje se suočavaju sa neželjenom trudnoćom ili su imale abortus.

Budimo Isusove ruke i noge, proklamirajmo poruku Hristovu da je On taj koji nam daje ljepotu umjesto pepela, ulje radosti umjesto ruha žalosti i duha očajna.

Sandrina Jurjevich, Sarajevo
Prevela *Dejana Fejzanović*

ROBOVI TUGE

U svakoj proizvodnji postoji odeljene kontrole. Posmatra se i merenjem potvrđuje kvalitet i valjanost završenog proizvoda. U slučaju neispravnosti kontrolor bez trenutka promišljanja baca tek završeni deo da se razbije u što više komadića. Nije dovoljno dobar. Ispod standarda propisanog se sve odbacuje.

Istina je da se svi osećamo kao ovaj odbačeni proizvod. Neželjeni, ispod standarda, neadekvatni za društvo i nažalost nevoljeni. Osećamo se razbijeno u

komplikovanim životnim iskustvima, pa u beznadu poverujemo da nećemo uspjeti nikada da se podignemo. Istina da smo bezuslovno prihvaćeni i da osećaj pripadanja jeste naše nasleđe kroz Isusa Hrista našeg Gospoda, kao da nikada nije ni bila deo našeg bića. Oduvek je to bilo prisutno kao znanje u našem umu, ali ono pravo pouzdanje u našem srcu je bilo tek u nagoveštajima. Ako nemamo pomoć za izlaz iz ovog vrtloga, onda postajemo robovi vlastite tuge.

---

*Postoji mrak mračniji od noći,
postoji hladnoća od koje se
srce ledi
i bez mraza... o, da... o, da...
postoje deca kojoj ni mrak, ni
hladnoća
ne daju da budu ljudi...*

*Postoje čoveci koje tek 9 za po-
jasom
čini muškarcima...
oni odavno ne plaču,
Na retrovizoru njihovog kabri-
oleta
visi zlatni krst -
radi uroka, za ljubav,
za zdravlje, za sreću...
Ali taj zlatni krst visi
na lančiću tuge.*

*Robovi tuge
u okovima,
vrtite žrvanj
beznađa.*

*Niz froncle noći spušta se zora,
dan piše ceh,
moj grad je noćas bez suza
plak'o,
spodobе mraka prosuše greh.*

Ko vam je dao šarenu lažu,

ko smeje se?

*Ko vam je ukr'o i san i snove,
taj će vam jednom oteti sve!*

Robovi tuge...

*Gde ćete stati jednom,
kad dođe Božiji sud?*

*Pod čiji barjak, u čije ime...
vuk dlaku menja, al' nikad ćud!*

*Postoji svetlo svetlije od sunca,
postoji toplina od koje se srce
greje
i bez vatre... o, da... o, da...*

*Postoje deca koju su svetlo i
toplina
učinili ljudima...
znate li to,
robovi tuge?*

Znate li...?

Robovi...?

(PRST - Predsoblje tajni,
D. Pandurov/Ž. Đorđević)

Možda u tvom životu odbače-
nost nije bila tako otvoreno
izražena, ali ona je dotakla
mnoge od nas. Ako to ne priz-
namo i ne suočimo se sa njom
otvoreno i iskreno, ta žaoka
prošlosti će nas dočekati nes-

premne iza ćoška neuspeha. Prečesto to bude i žaoka nasleđenog duševnog DNK.

Živimo u svetu gde, ljudi svakodnevno osećaju bockanje o-malovažavanja, odbacivanja i od toga bude uzdrman čitav naš svet. Ovo doživimo često od članova porodice sa kojima se susrećemo i suočavamo tokom celog našeg života. Odbacuju nas ljudi koje smo godinama smatrali prijateljima. Okrenuli su nam leđa kada su nam bili potrebni. Kolege na poslu gaze preko nas da bi napredovali, a braća i sestre u crkvi radi nekih svojih razloga.

Velike ili male, akutne ili hronične situacije u kojima smo bili odbačeni umanjuju našu

vrednost ili mrve naše emocije ličnog identiteta i vrednosti. Prošlost je sada prošlost, ali vreme nikako ne pokriva tu žaoku odbačenosti. Žalosno ali istinito je to da i nakon mnogo godina naše srce može tugovati za istinskim osećajem prihvatanja i pripadanja koje nam izmiče. A ko se brine o meni? Nije fer da ovako prolazim jer ništa nisam mogao da uradim. Zašto nisam dovoljno dobar da bih bio prihvaćen?

Moramo biti realni, suočiti se sa mestom našeg bola i straha, pa priznati da osećaj odbačenosti sa svim svojim teškim, oviničkim posledicama još uvek može biti zakačen za srce hrišćanina koji je istinski to postao... koji je kao ti ili ja!

Noć je i danju i noću. Stalno je noć. Ušla je u moj život i nikada ne odlazi. Želeo bih da se rodim negde drugde, u neko drugo vreme, negde na drugoj planeti, i u nekoj drugoj vasioni. Kod kuće sam, a nigde nema mog doma, u svojoj sam sobi, a nigde nikakve sobe. Toplo je, a meni je hladno... Tiho sasvim tiho čuje se muzika – Mocartov Rekvijem. Za njega je, ali i za mene, za sve nas... Slušam i plačem. Kada čvrsto zatvorim oči, toliko čvrsto kao da više ne treba da ih otvorim, tada, i samo tada, vidim više nego kad su mi oči otvorene...

Pre nego što ostariš, pusti da život, koji večno traje, dođe do tebe. Pusti Isusa Hrista da ispuni svaki tvoj delić pre nego što stigne smrt. Pusti da uđe, dok još ima nade. Nekada davno sam slušao da nada umire poslednja, ali to nije istina. Nada ne umire! Nada je dobra. Tu je kada ležeš i kada ustaješ. Nada donosi život. A život nikada ne umire. Isus je ta nada i večni život.

(Petr Brezina: NARKOMAN; sa češkog prevela Aleksandra Tomašević)

Motiv jeste važan i neophodan.

Mnogi ljudi sumnjaju u svoju sopstvenu prihvatljivost, trude-

ći se da zarade vrednovanje i prihvatanje da bi dokazali da su "dovoljno dobri" da budu prihvaćeni. Žalosno je što su ovo stavovi i ponašanja kako nespasjenih ali jednako pogađaju i utiču na vernike. Kao da su zaboravili da prihvatiti, primiti i znati duboko u sebi da nas Bog bezuslovno voli, jeste pravi temelj za gradnju. Ipak ni to nije već viđeno. Čovek koji nikada nije trebao umreti, za koga je Bog odredio beskrajno bolju sudbinu, na kraju i čovek koji je odnesen na nebo u vatrenim kočijama, ovako moli pod pritiskom i pretnjom žene - Jezavele: "Dosta mi je Gospode, uzmi moju dušu, jer nisam ništa bolji od svojih praočeva." (1. Carevima 19:4)

Promena je neophodna!

Ako zaista želimo da promeni-
mo svoje stavove, treba odmah da počnemo sa traženjem i molitvom. Potrebni su neki preduslovi koji od nas zavise. Prepoznati kako naše pogrešno rasuđivanje dovodi do razvoja bezbožnih načina razmišljanja a samim tim se stvaraju i pogrešni sistemi verovanja. Prorok Ilija, jedan od najvećih nam je primer kako da ne molimo: "I zažele da umre..." Čudno je da

---

je Ilija, čovek lavljeg srca, bio toliko potišten zbog Jezaveljine pretnje da je tražio da umre! Ali je u isto vreme ohrabrenje svima nama kada padnemo, da nas Bog neće ostaviti i samo mu dozvolimo da nas ohrabri, ojača kao Iliju pre susreta sa Njim na brdu Horiv. Ilija je Bog poslao anđela, ali nama šalje ljude koje je On sam obučavao i koji imaju istančano duhovno čulo da prepoznaju koji nas duh muči: Jezavelja, strah, smrt, depresija, sram, krivica, odbačenost...

Naša molitva treba da bude takva da Bogu dozvolimo da pouči naša srca Njegovoj istini, da se ne bi više držali svojih sudova o sebi, drugima ili čak i o Njemu. Prvo što će se desiti kada prihvatimo našeg Nebeskog Oca onakvog kakav On jeste, oslobodićemo se "robovanja" zarad prihvaćenosti.

Jer,

Gde ćete stati jednom,

kad dođe Božiji sud?

Pod čiji barjak, u čije ime...

vuk dlaku menja, al` nikad ćud!

Postoji svetlo svetlije od sunca,

postoji toplina od koje se srce greje

i bez vatre... o, da... o, da...

Postoje deca koju su svetlo i toplina

učinili ljudima...

znate li to,

robovi tuge?

Da li se usuđujemo da verujemo u istinu da nas On sve podjednako voli?

Da li verujemo da je Njegovo srce žalosno baš zbog nas i da obučava i šalje anđele, i ljude, da nam donesu Istinu koja kaže da mi ne možemo da zaradimo Njegovu ljubav, ali isto tako mi ne možemo da zaustavimo Njegovu ljubav? Ona je večna i besplatna!

Nemojmo se mučiti i vući svoje poteze da bismo prihvatili ove istine Božije bezuslovne ljubavi.

Postoji svetlo svetlije od sunca...

Postoje deca koju su svetlo i toplina učinili ljudima... Božjim ljudima!

Znate li to?

Probajte! Preпустите se Božjoj moćnoj ruci.

Vlatko Moravek, Novi Sad

PUSTOLOVINA ZA KARAKTEROM

Kada mislimo o velikom gradu, kao što je na primer Majami, rekli bismo da postoji mnogo različitih crkvi u Majamiju. Ali ja ne mislim da Bog tako gleda. Verujem da Bog vidi samo jednu Crkvu. Na posletku, knjiga Otkrivenja nam govori da će Isus oženiti Crkvu – svoju Nevestu – a ne verujem da je Isus bigamista. On će oženiti samo jednu Crkvu. Dakle, mi možemo razmišljati o mnogo različitih crkvi, ali Bog vidi samo jednu Crkvu. Kada je Pavle pisao poslanice, nije pisao Bap-

tističkoj crkvi u Korintu, ili Crkvi otvorene Biblije u Rimu, ili Evandeoskoj crkvi u Efesu. Uvek je pisao Crkvi u određenom gradu. Mi smo daleko od toga danas, ali ne verujem da je Bog promenio svoje mišljenje.

Stoga, verujem da je važno za vođe zajednica u gradu ili nekom regionu da znaju kako da se odnose jedni prema drugima. Veoma je lako postati egocentričan i misliti da je crkva moja i da se samo na to fokusiramo. Ali takvo ponašanje nije biblijsko. Verujem da bi jedni

---

druge trebalo da gledamo kao starešine u jednoj te istoj Crkvi.

Jedan od najvažnijih elemenata hrišćanskog karaktera se otkriva kada pitamo sebe koje mesto krst zauzima u našim životima. U Galatima 2:20 Pavle postavlja standard.

“Zato ne živim više ja, nego Hristos živi u meni.”

Pitam sebe da li je ovo istina za moj život. Zato što je to jedina zaštita. U Galatima 5:24 Pavle nastavlja: “Oni koji pripadaju Hristu, razapeli su svoju grešnu prirodu sa strastima i požudama.”

Evo opisa onih koji zaista pripadaju Hristu. Ne piše da pripadaju crkvi Otvorene Biblije, ili Baptističkoj, ili Prezbeterijanskoj, ili Katoličkoj. Jedini znak onih koji zaista pripadaju Hristu je da su razapeli svoju telo.

Sada, u Rimljanima 6:6, Pavle kaže: “Znamo, naime, da je naš stari čovek razapet s Hristom.” To je nešto što je Bog učinio. Ali u Galatima 5:24, on kaže da je to nešto što ti trebaš učiniti. Moraš zabiti eksere u svoju telesnu prirodu. A raspeće je uvek bolno. Ne postoji bezbolno raspeće.

Božiji standard

Nakon što smo ustanovili činjenicu da karakter dolazi kroz krst, hajde da pogledamo sliku karaktera kojeg Bog očekuje. Nalazi se u Psalmu 15.

“Ko to sme, o Gospode, da prebiva u tvom šatoru, i da živi na svetoj gori tvojoj? Onaj koji hoda besprekorno, i čini što pravda zahteva; ko iz srca govori istinu, i svoj jezik čuva od pakosti; ko svom bližnjem ne čini zla, niti ocrnjuje svoga bližnjega; ko s prezirom gleda na opake, a poštuje one što se boje Gospoda; ko svoju zakletvu ne poriče makar mu to i na zlo izašlo; ko ne pozajmljuje novac s kamatom, niti prima mito protiv nevinog. Ko to čini, neće se poljuljati doveka.” (Ps. 15:1-5)

Prvi deo stiha je pitanje, a ostatak psalma je odgovor. David je nabrojao sedam karakteristika ljudi koji mogu prebivati na Božijoj svetoj gori. Ako hoćemo da budemo tamo, potrebne su nam ove karakteristike. Hajde da pogledamo svaku tačku karakterne osobine osobe koja će boraviti na Božijem svetom brdu – sećajući se da one nastaju iz milosti, iz delotvorne milosti.

Onaj koji hoda besprekorno: Njegova dela su ispravna pred Bogom.

Koji čini što pravda zahteva: On nije samo propovednik pravednosti, već i izvršitelj. On "iz srca govori istinu". Ono što izlazi iz njegovih usta, je ono što ima u srcu. Ne govori jedno svojim ustima, a drugo u srcu.

Koji svoj jezik čuva od pakosti: On ne govori protiv drugih ljudi iza njihovih leđa. Rečeno je da mnogi hrišćanski službenici koji su ranjeni, imaju svoje rane na leđima.

Koji svom bližnjem ne čini zla: On je pošten i ljubazan.

Koji ne ocrnjuje svoga bližnjega: Ako odete da mu kažete nešto loše o njegovom prijatelju, neće vas saslušati. Neće se zain-

teresovati. Ovo je jedna od najbitnijih tačaka hrišćanske etike.

Koji s prezirom gleda na opakke: Ne klanja se pred opakima, iako te osobe mogu biti politički važne, ili mogu imati visoku crkvenu funkciju, ali ako su opaki, oni su prezreni od strane ovog čoveka.

Koji poštuje one što se boje Gospoda: Pokazuje poštovanje za svu Božiju decu. Ukazuje čast i onima koji mogu delovati nevažno.

Koji svoju zakletvu ne poriče: Ako obeća nešto, on to i ispunjava, makar i na svoju štetu.

Koji ne pozajmljuje novac s kamatom: On ne naplaćuje kamatu onima koji su pozajmili novac od njega.

Koji ne prima mito protiv nevinnog: Ne možete ga potplatiti da učini nešto protiv neke nevine osobe.

I na kraju kaže: “Ko to čini, neće se poljuljati doveka.” Osoba kao što je ova je nepokolebljiva. Da su sve starešine u Crkvi ovakve, ne bi više bilo problema u Crkvi. Verujem da su ovo odlike hrišćanske etike. Ako praktikuemo ovih deset tačaka iskorienićemo etičku krizu u Crkvi.

Hajde da pogledamo u Kološanima 3:3-5 i odemo dublje: “Vi ste, naime, umrli i vaš život je sakriven s Hristom u Bogu. A kada se pojavi Hristos, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti u slavi. Zato, usmrtite ono što je zemaljsko u vama: blud, nečistoću, strast, zlu želju i pohlepu, koja je vrsta idolopoklonstva.” (Kološanima 3:3-5)

Hrist je naš život. To je život koji se ne može uništiti. Ne može se ugasiti. Nemoguće je poraziti ga i postojaće zauvek. I Pavle dodaje: “Usmrtite ono što je zemaljsko u vama.” Drugim rečima, morate da održite mrtvim ono zemaljsko u vama. To nije iskustvo koje se jednom dešava, već kontinuirana disciplina.

“Ako ste, dakle, primili ikakvu utehu po Hristu, ikakvo ljubavlju prožeto ohrabrenje, ako imate ikakvo zajedništvo sa Duhom, ako ste primili ikakvo milosrđe i saosećanje, ispuniti me, onda, radošću: svoj um usmerite na isto, imajte istu ljubav, budite jednodušni, na jedno misleći. Ništa ne činite radi sebičnog isticanja, niti iz bezvrednog častoljublja, nego u poniznosti smatrajte jedni druge

---

većim od sebe. Ne gledajte samo na vlastitu korist, nego svako da gleda i na korist drugih.” (Filipljanima 2:1-4)

Ovde u Filipljanima 2:1-4, Pavle opisuje stav neophodan za održavanje jedinstva u telu Hristovom. Koristi nekoliko različitih reči, ali postoji jedna koja obuhvata sve druge: poniznost. To je ključ jedinstva. Priče Solomunove 13:10 govore: “Bahatost jedino razdor izaziva.” Dakle, logično da je suprotno od bahatosti (ponosa) – poniznost, i da je ona rešenje protiv razdora.

Biblija nikad ne govori da će nas Bog učiniti poniznima. Biblija nam uvek govori da ponizimo sebe. To nije nešto što će Bog učiniti za nas, već ono što mi moramo učiniti za sebe.

Pavle je takođe rekao da se ništa ne čini iz sebičnog isticanja. Po mom mišljenju, sebična ambicija je najveći pojedinačni problem u Crkvi.

Imam prijatelja koji je urednik hrišćanskog magazina u Sjedinjenim Američkim Državama. Pre nekoliko godina rekao sam mu: “Mnogo članaka u tvojim novinama je dobro. Ali nakon što pročitam reklame, potrebno

mi je da se okupam, jer su prepune samopromocije.”

Lično je

U hrišćanstvu je prvo bitan odnos, a ne ispravna doktrina. Evanđelje nije set pravila. Nije izjava o Bogu. Ne dolazi kroz celokupno spoznanje o Bogu. Svrha evanđelja je ispravan odnos sa Bogom. Svako propovestovanje evanđelja koje ne proizvodi ovo je katastrofa.

U Mateju 18:15-17, Isus govori kako da održavamo ispravan odnos sa drugima.

“Ako tvoj brat sagreši protiv tebe, idi k njemu i ukaži mu na njegov greh dok si nasamo sa njim. Ako te poslušaj, zadobio si brata. A ako te ne poslušaj, povedi sa sobom još jednog ili dvojicu. Svaka optužba mora da se potvrdi samo na osnovu izjave dva ili tri svedoka. A ako ne poslušaj njih, reci crkvi. A ako ne poslušaj ni crkvu, neka ti bude kao mnogobožac i poreznik.” (Matej 18:15-17)

Dakle, uključena su tri koraka. Idi svom bratu sam. Ako možete nasamo to da rešite, nema potrebe da idete dalje. Ali ako ne možete, onda povedi dva ili tri pouzdana svedoka tako da

---

postoji dokaz onoga što je rečeno. Ako se problem i dalje ne može rešiti, onda se donosi pred crkvu. Šta god da crkva kaže, moraće da se izvrši. Ako osoba neće poslušati ni crkvu, onda se prema njemu više ne odnosi kao prema verniku. Izgubio je pravo da se zove vernik.

Ovo crkvu čini veoma važnom. Često se pitam da li su neke crkve u stanju da imaju pravo da čine tako nešto. Isus nastavlja u stihovima 19 i 20:

“Ponovo vam kažem, da ako se dvojica od vas na zemlji udruže u molitvi i zatraže bilo šta, daće im Otac moj koji je na nebesima. Jer gde su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, i ja sam tamo među njima.” (Matej 18:19-20)

Ovo je ogroman autoritet! U određenom smislu, autoritet neba je predan nama vernima. Ali primetite, mi smo ti koji trebamo to učiniti. Često sam čuo hrišćane kako se mole Bogu da

nešto sveže ili razveže. Ali to nije ono što Biblija govori. Bog kaže: “Ti to sveži u moje ime.” Na nama je da imamo veru i hrabrost da učinimo to. Onda, kada smo svezali na zemlji, već je svezano i na nebu.

Video sam tokom proteklih godina mnoge hrišćanske sluge koji su veoma nesigurni jer njihova nesigurnost zavisi od uspeha. Imam u potpunosti različit pogled na život. Za mene, uspeh je da zadovoljim svog Oca. A sigurnost je saznanje da sam voljen od strane mog Oca. Verujem da je namera evanđelja da to proizvede. Ako bi svaki pastor u gradu imao za cilj da udovolji Ocu, ne bi bilo rivalstva. Ne bi bilo takmičenja.

Verujem da Bog želi da tako živimo. Verujem da je to odgovor na pitanje hrišćanske etike. Ako bismo doveli naš odnos sa Ocem na pravo mesto, svi drugi odnosi bi došli na svoje mesto.

Derek Prince

**Znajući da nevolja trpljenje gradi,
a trpljenje iskustvo, a iskustvo nadanje.**

Rimljanima poslanica 5:3-4

PERCEPCIJA PUSTINJE

Ako planiramo postati poput Isusa, onda se naš karakter mora razviti. A u velikoj je mjeri upravo pustinja mjesto kojeg Bog odabire za to. I često nam se čini, dok smo tamo, da je Bog kilometrima daleko i Njegova se obećanja čine nestvarna. Ali to je samo utisak, a ne stvarnost. Istina je da je Bog nadohvat ruke, jer je obećao da nas nikada neće ostaviti niti zapustiti (Jevrejima 13:5).

Pustinja je razdoblje u kojem se čini da idete u suprotnom smjeru od ostvarenja svojih

snova i ispunjenja obećanja za koja ste jednom vjerovali da vam ih je Bog dao. U pustinji vam se ne čini da duhovno rastete ili napredujete. Zapravo, možda vam se čini da nazadujete. Božja prisutnost kao da je sve slabija, a ne jača. Možda se osjećate nevoljeno i zanemareno. Ali to nije istina.

Pustinja je, zapravo, mjesto koje posjećuju svi iskreni Hristovi sljedbenici – iako vam se može činiti, kad odete tamo, da ste potpuno sami. Istina je da je pustinja nužna destinacija za

---

svako Božje dijete. U suštini, dok budete napredovali i sazrijevali kao Isusov učenik, vjerojatno ćete više puta završiti u pustinji.

Volio bih da vam mogu pokazati put na karti *Google Map* pa da pronađete prečicu ili obilaznicu oko tog mjesta, ali tako nešto ne postoji. A to je, dragi moji prijatelji, dobra vijest jer je put kroz pustinju – naše prihvatanje tog vremena ili razdoblja – neophodan ako mislimo stići do obećane zemlje!

Šta je pustinja?

Na svu sreću, većina nas nije morala fizički prolaziti kroz takvo bezvodno mjesto kao što je prava pustinja gdje gotovo da nema vode i skloništa. Dani su vreli, noći ledene, a mi smo sami, žedni i gladni. Uz sve to, još smo izgubljeni i nemamo pojma kako se vratiti kući. Možda nismo doslovno prošli kroz to iskustvo, ali proživjeli smo *emocije* pustinje. Podijeliću s vama neka od mojih iskustava prilikom posjeta pustinji – šta se dogodilo više puta i nijednom nije bilo ugodno!

Dobra vijest je da vrijeme provedeno u pustinji ne mora nužno biti negativno iskustvo ako

smo spremni da slušamo Boga. Znam da to zvuči nelogično, ali svrha vremena u pustinji je zapravo pozitivna: da nas obučiti, očisti, ojača i pripremi za novo djelovanje Duha, učinivši nas tako plodonosnijima.

Nesvjesni stvarnosti, mnogi počnu paničariti i nerazumno se ponašati kada dođu u pustinju. Bez da razumiju o čemu se zapravo radi, počnu tražiti i činiti pogrešne stvari. Na primjer, neki naprave radikalni zaokret i promijene posao ili odu iz svoje crkve u neku drugu – čine bilo što zbog čega bi se ponovno mogli osjećati srećnima i vratiti se na staro. Samci možda započnu novu vezu nakon bolnog prekida.

Ako počnete tražiti izlaz prije nego shvatite zbog čega vas je Bog uopšte doveo u neku situaciju, nesvjesno ćete produžiti vrijeme boravka u pustinji. Biće vam teže, osjećaćete se frustrirano, možda čak i poraženo jer ne razumijete da vas je Bog doveo na određeno mjesto ili u određeno razdoblje.

To se dogodilo Izraelcima tokom četrdesetogodišnjeg prolaska kroz pustinju. Nisu razumjeli što im se događa i zbog toga je cijela jedna generacija

propustila naslijediti Obećanu zemlju. Kako tragično! Bog ih je odveo u pustinju s namjerom da ih prokuša, obuči i pripremi da postanu moćni ratnici, sposobni osvojiti i zauzeti božansko obećanje – njihov novi dom. No, umjesto toga, Izraelci su pogrešno pustinju doživjeli kao kaznu; mrmrljali su, žalili se i neprestano žudjeli za nečim.

Kada je došlo vrijeme da napuste pustinju i osvoje i zauzmu Obećanu zemlju, nakon što su se njihove uhode vratile s izvještajem, ljudi su se priklonili negativnom izvještaju mrmrljača i prigovarača. Pred njih je stavljen izbor da vjeruju Božjem obećanju i sposobnostima ili ljudskoj percepciji i nesposobnosti, a oni su odabrali vjerovati čovjeku umjesto Bogu. Povjerovali su u laž da će biti poraženi te da neće osvojiti zemlju kojom teče med i mlijeko. Tako su se ponašali jer nisu poznavali Božju prirodu i karakter. Zato im je Bog na kraju rekao: „U redu, neka bude po vašem.“

Ono što je trebalo biti kratko

putovanje kroz pustinju u trajanju od jedne godine pretvorilo se u cjeloživotno iskustvo. Uh! Ni vi ni ja ne želimo takvu odluku u svom životu! Ali možemo učiti iz njihovih pogrešaka, kao što nas apostol Pavle i upućuje: „Sve se to, kao primjer, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, kojima je zapalo živjeti u posljednja vremena“ (1. Kor. 10:11).

Ako naučimo prepoznati vrijeme kada ulazimo u iskustvo pustinje umjesto da stišćemo zube i prigovaramo, možemo biti zahvalni, znajući da je iza tog mjesta „obećana zemlja“ nove zrelosti, moći, blagoslova, prilika i ispunjenih obećanja. Zar nam to ne bi olakšalo teška vremena? Složili bismo se s Jakovom kada kaže:

“Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje... Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva *nedostatka*” (Jakov 1:2,4).

John Bevere

Iz knjige GDJE SI BOŽE?

KRV ISUSA HRISTA

Normalan, pravi ili ispravan hrišćanski život - šta je to? To je nešto sasvim drugačije i različito od života prosječnog hrišćanina. Čitaocu Svetoga Pisma, koji na primjer čita Isusovu *Propovijedi na gori*, nametnuće se vjerojatno pitanje da li je uopšte moguće i da li je neko živio na zemlji takvim životom, osim jedinog Božjeg Sina? Fokusiranje na Isusa doći ćemo do odgovora na naše pitanje.

Apostol Pavle je dao svoju definiciju hrišćanskog života u Ga-

latima 2:20: „*Ne više ja, nego Hrist.*“ On time nije izrazio nešto izuzetno ili posebno, nije opisao neko drugačije hrišćanstvo ili duhovnost. Pavle je na jednostavan način predstavio Božju normu za hrišćane: „*Ne živim više ja, nego Hrist živi svoj život u meni.*“

Bog sasvim jasno pokazuje u svojoj Riječi da ima samo jedan odgovor i rješenje za svaki ljudski problem: Njegov Sin Isus Hrist. Božije postupanje sa nama se sastoji u tome, da nas sta-

---

vi na stranu, a Hrista postavi na naše mjesto. Božji Sin je umro umjesto nas, da mi budemo opravdani. On sada živi umjesto nas u nama, da bismo mi bili slobodni. Tako možemo govoriti o dvostrukom zastupanju: zastupanje na krstu, koje nam osigurava oprostjenje, i zastupanje u nama samima, koje nam ishodi slobodu.

Ako stalno pred sobom bude-
mo imali činjenicu, da Bog
odgovara na sva naša pitanja
samo na jedan jedini način - da
nam sve više otkriva svog Sina
Isusa Hrista; to će nas sačuvati
od mnogih zabluda.

Naš dvostruki je problem: gri-
jesi i grijeh. U prvih osam
poglavlja Poslanice Rimljanima
se nalazi opis pravog hrišćan-
skog života. Pojasnićemo ove
izjave primjerima iz iskustva.

Prvih osam poglavlja Poslani-
ce Rimljanima se mogu podije-
liti u dva dijela. Pažljivi čitalac
će otkriti da se tu opisuju dvije
očiglednoo različite stvari. Prvi
dio seže je 1:1-5:11, a drugi od
5:12-8:39.

U prvom dijelu primijetićemo
da se pretežno upotrebljava
riječ „grijesi“ u množini, dok se
u drugom dijelu govori o grije-

hu u jednini, tek malo o
„grijesima“ u množini. Zašto je
to tako?

Prvi dio bavi se grijesima koje
sam počinio pred Bogom, koji
se daju nabrojiti i njihov je broj
veliki. Drugi dio bavi se grije-
hom koje prebiva u meni. Bez
obzira koliko grijeha počinim,
uvijek je „grijev u meni“ onaj
koji me potiče na činjenje grije-
ha. Trebam oprostjenje za poči-
njene grijehe (mn.), ali trebam
izbavljenje od sile i snage grije-

ha (jed.), a to je sam izvor moga
bića, suština onoga ko sam ja.
Jedno se tiče moje savjesti a
drugo moje vrste života. Mogu
mi se oprostiti svi moji grijesi,
ali zbog prirode grijeha koja je

u meni, ipak ne mogu imati trajni mir.

Kada po prvi puta zasvijetli Božje svjetlo u ljudskom srcu, tada on moli za oprostjenje, jer mu je jasno da je sagriješio. Ali kada jednom dobije oprostjenje za svoje grijeh, dolazi do novog otkrića - da u njemu postoji grijeh (jed.) kao princip koji vlada.

Ne samo da sam počinio grijeh, nego duboko u meni ima nešto pokvareno, što je stalno takvo. Imam prirodu grešnika, unutrašnju sklonost prema grijehu, silu koja me vuče u činje-

nje grijeha. Kada nadvlada ova sila, tada činim grijeh u svome životu. Mogu tražiti i dobiti oprostjenje, ali iza toga griješim ponovno. Tako se moj život odvija u zatvorenom krugu, padam u grijeh, tražim oprostjenje i ponovo padam.

Shvatam i zahvalan sam Bogu za dragocjenu činjenicu da mi je On obezbijedio oprostjenje, ali meni treba nešto više: potrebno mi je oslobođenje! Oprostjenje za ono što sam učinio i oslobođenje od onoga što ja zapravo jesam.

Watchman Nee

**BOG JE TOLIKO VOLEO SVET DA JE DAO
SVOG JEDINORODJENOG ŠINA DA NIKO
KO U NJEGA VERUJE NE PROPADNE,
NEGO DA IMA VEČNI ŽIVOT.**

EVANDJELJE PO JOVANU 3:16

AGAPE

STIHOVI O JEVREJSKOM NARODU I OBNOVI IZRAELA

A Gospod se tebi danas zarekao da ćeš mu biti narod osobit, kao što ti je govorio, da bi držao svi zapovesti Njegove; I da će te podignuti nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i slavom, da budeš narod svet Gospodu Bogu svom, kao što ti je govorio. (5. MOJ. 26:18-19)

Taj dan učini Gospod zavet s Avramom govoreći: Semenu tvom dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Efrata, kenejsku, kenezejsku i kedmonejsku, i hetejsku i ferezejsku i rafajsku, i amorejsku i hananejsku i gergesejsku i jevu-sejsku. (1. MOJ. 15:18-21)

I tada će Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobije ostatak naroda svog, šta ostane od asirske i od Misira i od Patrosa i od etiopske i od Elama i od Senara i od Emata i od ostrva morskih. I podignuće zastavu narodima i prognane Izrailjeve i rasejane Judine sabrače s četiri kraja zemlje. (ISAIJA 11:11-12)

Ne boj se, jer sam ja s tobom; od istoka ću dovesti seme tvoje, i od zapada sabraču te. Kazaću severu: Daj, i jugu: Ne brani; dovedi sinove moje iz daleka i kćeri moje s krajeva zemaljskih, sve koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na slavu sebi, sazdah i načinih. (ISAIJA 43:5-7)

Ko je ikada čuo to? Ko je video takvo šta? Može li zemlja roditi u jedan dan? Može li se narod roditi odjednom? A Sion rodi sinove svoje čim oseti bolove. (ISAIJA 66:8)

Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se neće više govoriti: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje misirske; Nego: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje ih beše razagnao! Jer ću ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim. (JER. 16:14-15)

I daću vam se da me nađete, govori Gospod, i vratiću roblje vaše, i sabraču vas iz svih naroda i iz svih mesta u koja sam vas razagnao, govori Gospod, i do-

vešću vas opet na mesto, odakle sam vas iselio. (JER. 29:14)

Jer evo idu dani, govori Gospod, kad ću povratiti roblje naroda svog Izrailja i Jude, govori Gospod, i dovešću ih natrag u zemlju koju sam dao ocima njihovim, i držaće je. (JER. 30:3)

Evo, ja ću ih sabrati iz svih zemalja u koje ih razagnah u gnev svom i u jarosti svojoj i u velikoj ljutini, i dovešću ih opet na ovo mesto i učiniti da nastavaju bez straha. I biće mi narod i ja ću im biti Bog. I daću im jedno srce i jedan put da bi me se bojali uvek na dobro svoje i sinova svojih nakon njih. I učiniću s njima zavet večan, da se neću odvratiti od njih čineći im dobro, i daću im strah svoj u srce da ne odstupe od mene. I radovaću im se čineći im dobro

---

i zasadiću ih u ovoj zemlji tvrdo svim srcem svojim i svom dušom svojom. Jer ovako veli Gospod: Kao što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako ću dovesti na njih sve dobro koje im obričem. Tada će se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi kažete da je pusta i da nema u njoj ni živinčeta i da je dana u ruke Haldejcima. Kupovaće njive za novce, i pisaće knjige i pečatiti i uzimati svedoke u zemlji Venijaminovoj i po okolini jerusalimskoj i u gradovima Judinim i u gradovima po gorama i u gradovima po ravnicima i u gradovima južnim, jer ću povratiti roblje njihovo, govori Gospod. (JEREMIJA 32:37-44)

Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Sabraču vas iz naroda i pokupiću vas iz zemalja u koje se rasejaste, i daću vam zemlju Izrailjevu. (JEZEKILJ 11:17)

Mili ćete mi biti s ugodnim mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasejani; i biću posvećen u vama pred narodima. I poznaćete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da ću je dati ocima vašim. (JEZEKILJ 20:41-42)

Ovako veli Gospod Gospod: Kad

skupim dom Izrailjev iz naroda među koje su rasejani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu, tada će živeti u njoj bez straha, i gradiće kuće, i sadiće vinograde, i živeće bez straha kad izvršim sudove na svima koji ih pleniše sa svih strana, i poznaćete da sam ja Gospod Bog njihov. (JEZEKILJ 28:25-26)

Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću uzeti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otidoše, i sabraču ih odsvuda, i dovešću ih u zemlju njihovu. (JEZ. 37:21)

I povratiću roblje naroda svog Izrailja, i opet će sagraditi puste gradove i naseliće se, i nasadiće vinograde i piti vino iz njih, i načiniće vrtove i jesti rod iz njih. I posadiću ih u zemlji njihovoj, i neće se više iščupati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj. (AMOS 9:14-15)

Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja ću izbaviti svoj narod iz zemlje istočne i zemlje zapadne. I dovešću ih, i oni će nastavati usred Jerusalima, i biće mi narod i ja ću im biti Bog, istinom i pravdom. (ZAHARIJA 8:7-8)

SKUPOCJENI AUTOMOBIL

Mladi i uspješan biznismen se vozio kući. Bilaje veće. On je prolazio kroz jednu uličicu, vozeći malo brže nego što smije u svom novom jaguaru. Gledao je ima li možda djece, i odjednom je naglo zakočio kada mu se učinilo da je vidio nešto. Međutim, to nisu bila djeca i on je nastavio dalje.

Onda je odjednom kamen pogodio vrata novog jaguara!

Naglo je zakočio i odvezao se nazad do mjesta sa kojeg je kamen bio bačen. Ljutit i razjaren vozač je izašao iz svog auta i zgrabio prvo djete koje mu je došlo pod ruku i počeo vikati na njega: "Šta misliš ko si ti i zašto si to uradio? Šta nije uredu s tobom? To je novi automobil i vrata na koja si bacio kamen će puno koštati da se

poprave. Zašto si to učinio?" Dječak se kulturno izvinuo.

"Žao mi je gospodine, zaista mi je žao. Nisam znao šta drugo da napravim", govorio je dječak kroz suze.

"Bacio sam kamen na vaše auto, jer niko drugi nije htio da stane."

Sa suzama koje su mu padale niz obraze, dječak mi je pokazao prstom na mjesto iza njega.

"To je moj brat", rekao je. "kolica su mu otišla niz liticu i on je ispao, a ja ga ne mogu popeti natrag, jer sam premalen."

Sada taj isti dječak koji je jecao me je pogledao i rekao:

"Gospodine, hoćete li mi molim Vas pomoći da popnem

svog brata nazad u kolica? On je povrijeđen i meni je pretežak, ja to ne mogu sam.”

Dotaknut tim riječima, vozač automobila pokušavajući da suzdrži suze u očima požurio se do hendikepranog dječaka, podigao ga nazad u kolica i svojom svilenom maramicom mu brisao rane i posjekotine.

“Hvala Vam i nek Vas Bog blagoslovi”, rekao je zahvalni dječak strancu.

Previše dirnut da bi došao do riječi, čovjek je tako samo stajao gledajući kako dječak

vozi svog brata u kolicima prema njihovoj kući, zatim se sporo odvezao svojoj kući.

Ulubljenje na vratima jedva da je bilo primjetno i nikada to nije popravio. Zadržao je kao podsjetnik na taj dan.

Nemojmo ići kroz život tako žurno da nas neko mora zaustaviti kamenom da bismo ga primjetili. Bog šapuće i govori nam, ali kad nemamo vremena da saslušamo, On mora da baci kamen pred nas. Na nama je da li ćemo čuti Njegov glas.

PRIBLIŽITE SE BOGU
PA ĆE SE I ON
PRIBLIŽITI VAMA.

JAKOVLJEVA POSLANICA 4:8

AGAPE

BLAGO DOBROTE U TEBI

“Dobar čovek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice iznosi zlo” (Matej 12:35).

Da li si znao da postoje dobre stvari u tebi? *“Neka tvoje učestvovanje u veri bude delotvorno, da spoznaš svako dobro, koje imamo u Hristu”* (Filimonu 1:6). Postoje dobre stvari u tebi, koje donose radost, čast, prijatnost i izuzetnost. Tvoja vera će postati delotvorna, kada prihvatiš da ove dobre stvari postoje u tebi, jer Isus Hrist živi u tebi.

To je više od običnog umnog pristanka. To znači poznavanje, odnosno druženje. Uzmimo za

primer automobil, koji ima višestruka svojstva. Ako vlasnik tog automobila ne koristi sve njegove mogućnosti, to znači da se on još uvek nije usaglasio sa svojim automobilom. Možda je pročitao priručnik ali dok ne počne da koristi sve prednosti automobila, on ustvari još ne poznaje svoj auto.

Kada je Hrist u nama, onda je u nama mnogo dobroga i to doprinosi da budemo produktivni, plodosni, da sve što uradimo ispadne dobro i imamo rešenja za sve probleme.

Na primer, Reč Božija kaže:

„Na bolesne će polagati ruke i oni će ozdraviti“ (Marko 16:18).

„Šta god radi u svemu napreduje“ (Psalam 1:3).

Ispovedaj ove istine o sebi!

Stvarnost Nebeskog carstva se aktivira kroz prepoznavanje i ispovedanje. Shvati i izjavljuj da si ono, što Bog kaže da jesi; da poseduješ ono, što On kaže da je tvoje, da možeš da uradiš ono, što On kaže da možeš uraditi. „A to blago imamo u glinenim posudama, da bi bilo očigledno da je ova izvanredno velika sila od Boga a ne od nas“ (2. Korinćanima 4:7). Počni da otkrivaš dobre stvari u sebi i da ih proklamuješ, i onda

se to dešava i postaje aktivno i vidljivo.

PROKLAMACIJA

Ja sam ispunjen Božijim Duhom u svakoj mudrosti, razumevanju i znanju. Dakle, imam odličnu duhovnost i dovoljnost u svemu, i ispunjen sam večnom dobrotom i milošću Božijom. Imam razumevanje i prosvećenost, da spoznam veliko bogatstvo slavnog nasleđa Božijeg u sebi, u Ime Gospoda Isusa Hrista. Amin!

Za dalje proučavanje:
Efescima 1:3, 1:17

Anita O.

**JER GDE JE VAŠE BLAGO,
ONDE ĆE BITI I SRCE VAŠE.**

EVANDJELJE PO MATEJU 6:21

AGAPE

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprostiti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

PROROČKI VODIČ DO KRAJA VREMENA

Iako Božje „skrivenne stvari“ ostaju skrivene, vernici mogu proučavati i postupati prema „otkrivenim stvarima“ kako ih je On učinio poznatim. Otkrijte kako postupanje prema tim stvarima osigurava naše očuvanje i konačnu pobjedu – i dozvoljava Crkvi da završi našu misiju.

Broj stranica: 181 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

KRAJNJA SIGURNOST

Derek Prince istražuje različite načine na koje Bog pruža sigurnost, naglašavajući uslove koje moramo da ispunimo da bismo se kvalifikovali za Njegovu zaštitu u svakoj oblasti naših života. Moramo imati čvrst temelj koji može da podnese pritiske i teškoće sa kojima se neizbežno suočavamo.

Broj stranica: 151 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

ZBOG ČEGA JE KRST TOLIKO VAŽAN

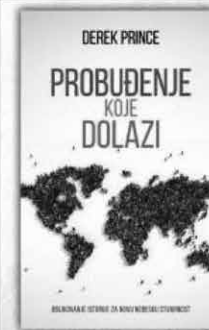
Vraćanjem centralne pozicije krstu i njegovom primenom u svom ličnom životu, ulazimo u Božiju svedovoljnu silu i Njegovu opskrbu za nas.

Vera je jedina osnova za pravednost koja je Bogu prihvatljiva. Koliko ja razumem evanđelje, Bog nam ne dozvoljava da išta dodajemo tom zahtevu vere.

Broj stranica: 156 • Format: 14x21 cm

Cena: 400 din • 4 € • 8 KM

PROBUĐENJE KOJE DOLAZI

Svako od nas ima ključnu ulogu u tom probuđenju koje tek treba da dođe. Kako da se pripremimo, da bi nas Gospod koristio u tom revolucionarnom dobu koje dolazi?

Činjenica je da što pre budemo spremni, tim pre ćemo i videti probuđenje.

Broj stranica: 264 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

*Priložene cene su informativnog karaktera i DPM zadržava pravo promene cena.

Poslane knjige plaćaju se pouzećem.

Ako želite podržati naše udruženje i misiju, možete to uraditi kupovinom naših knjiga ili donacijom na račun:

325-9500700044980-85

Ukoliko želite pogledati izdanja Derek Prince misije posetite našu web stranicu.

Kako bi ste se informisali o novim akcijama molimo kontaktirajte nas na:

+381 64 4054744

info@derekprince.rs
miki.cobrda79@gmail.com

Derek Prince misija – Srbija
www.derekprince.rs

misija
izdavaštvo
multimedija
fotografije sa dešavanja
PDF knjige
audio knjige
video naučavanja
predavanja
seminari
Bogoslužjenja
konferencije
koncerti

www.**SYLOM**.eu

SYLOM

MULTIMEDIA

- VIDEO SNIMANJE,
- FOTOGRAFISANJE
- OZVUČAVANJE DOGAĐAJA

(SA PROFESIONALNOM OPREMOM)
UZ MINIMALNU NADOKNADU.

multimedija u službi širenja evanđelja

064 34 30 817

SYLOAM.MEDIA@GMAIL.COM